

stedet, fort sagt, alle disse Ting, der ogsaa forekomme for Forligsmæglingen paa Landet, naar denne bliver indrettet saaledes, som jeg nu her har tilladt mig at foreslaa det. Jeg skal ikke dvæle videre ved Bestemmelsen om Betalingen. En lille Betaling maa der jo til paa dette Omraade ligesom paa andre Omraader, hvor der skal gjøres lidt Arbejde; og det er en forholdsvis lille Betaling der er sat for Uleilighed o. s. v. Det er ganske vist en Betaling, som i Virkeligheden ikke er nogen Betaling; men det er en Betaling, som staar i Forhold til, hvad der ellers er sat i vor Kommunallovgivning som Betaling for den Slags Sager. Jeg har dernæst ment, at naar man vilde gaa ind paa saaledes at forelægge Forligsmæglingen til Kommunerne, kunde passende Forligsmægling i Thende- og Aftægtsjager komme ind derunder med det Samme. Dette er sagt i § 5. Om der skal søies mere til for at gøre det tydeligere, veed jeg ikke; jeg vil gjerne tage imod Belæring. Det Udvalg, som muligvis bliver nedsat, vil ikke faae et lille Arbejde med at faae det bedst Mulige frem her. Jeg har blot sagt, at de efter denne Lov bestemte Forligskommissioner omfatte tillige Forligsmæglingen i Thende- og Aftægtsjager. Der kunde maaste være tilføjet: i Henhold til nugældende Lov; men det staar der nu ikke. — Hovedsagen er for mig først at faae Spørgsmaalet afgjort, om man overhovedet her i det høie Thing vil gaa ind paa Lovforslagets Princip, nemlig at hver Sogneraadskreds skal danne en Forligskreds, om man vil gaa bort fra de store Kredse over til de smaa. I saa Fald vil man forhaabentlig let blive enig om at faae en Ordning tilveiebragt. — Hermed skal jeg foreløbig slutte.

Brockenhuus-Schaaf: Hovedreglen for Forligskommissionernes Sammensætning for Dieblirket er givet i Lov af 4de Marts 1857. Efter denne Lov skal enhver Kjøbstad med sit naturlige Opland danne en Forligskreds, og Amtsrådet skal saa bestemme, hvor meget Opland der skal høre til denne Kjøbstadskreds, og Amtsrådet skal tillige ogsaa bestemme, om der paa Grund af Landdistriktets Afstand fra Kjøbstaden er Grund til at danne en særskilt Forligskreds for de enkelte Landdistrikter. I sin Tid, da

Loven kom ud, tog Amtsrådene denne Sag i deres Haand, og de bestemte saa rundt om, hvorledes efter deres Mening disse Kredse skulde dannes. Deres Bestemmelser bleve saa i Overensstemmelse med Loven fremlagte til Eftersyn og derpaa approberede af Justitsministeriet. Siden den Tid er der, saa vidt mig bekjendt, egentlig ikke truffet nogen Forandring noget Sted med Hensyn til Forligskredsenes Sammensætning. Om det staar ligesom i Loven, veed jeg ikke, men det foretkommer mig, at det fremgaar af Lovens hele Aand, at naar det skulde findes ønskeligt enten af Amtsrådet selv eller efter et Andragende fra forskjellige Beboere, at der udfilles et Landdistrikt og dannes en ny Forligskreds, kunde der ganske vist ikke være Noget i Veien derfor, naar ellers Justitsministeriet vilde give sin Approbation derpaa. Jeg fremhæver altsaa just dette her, at saaledes som det er bestemt i Loven af 4de Marts 1857, og saaledes som disse Kredse der bleve fastsatte, kan man være fuldstændig vis paa, at hvis det er nødvendigt, kan en Kreds, der nu er bleven for stor, let blive delt. En Undtagelse fra denne Hovedregel er jo givet — som ogsaa den ærede Forslagsstiller eller Indbringer af Lovforlaget har sagt — med Hensyn til Aftægts- og Thendesager, og det er ogsaa rimeligt, at der er truffet en Undtagelse med Hensyn til disse Punkter, idet baade i Aftægts- og i Thendesager begge Parter pleie at bo i samme Sogn, og de altsaa have nemmere ved at komme til den Forligsmægler, der er i Sognet. Det forholder sig jo tillige ogsaa saaledes, at disse sædvanligvis ere mindre betydelige Sager, og at der sædvanligvis egentlig ikke hører meget til at faae disse Sager forligte. Noget ganske Andet er det med mere vigtige og større Sager. Saa vidt jeg har kunnet forstaa ved at tale med Folk rundt omkring, har denne Lov af 4de Marts 1857 virket meget godt; jeg har aldrig hørt nogen Klage over den, og jeg har heller ikke hørt noget Dulle om at faae den forandret. Nu er dette Lovforslag kommet, og jeg kan ikke nægte, at det, da jeg ikke har hørt Andet end Tilfredshed med den tidligere Lovgivning, har forundret mig, at der er kommet Forslag om at lovgive paa dette Punkt. Efter dette Lovforslag er det Meningen, at